

Η διαταγή του Αλέξανδρου Υψηλάντη ήταν σαφής: Καμιά ελληνική κίνηση, πριν από τις 8 Ιουνίου 1821, δεν έπρεπε να γίνει στο παραδουνάβιο μέτωπο. Με τον κύριο όγκο των στρατευμάτων του, προχωρούσε προς το Δραγατσάνι, όπου σκόπευε να δώσει μάχη. Προς το Δραγατσάνι κινιόταν κι ο Ιερός Λόχος με αρχηγούς τον από τους ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας, Αθανάσιο Τσακάλωφ, και τον, αδερφό του Αλέξανδρου, Νικόλαο Υψηλάντη. Προς τα εκεί συνέκλινε κι ο Γιωργάκης Ολύμπιος με τον στρατό του. Εκεί, είχε ήδη φτάσει ο Βασίλειος Καραβίας (1773 - 1830) με το ιππικό.

Ο Καραβίας ήταν έμπειρος αξιωματικός, είχε υπηρετήσει στον ρωσικό στρατό και διοικούσε το ελληνικό ιππικό. Έφτασε πριν από όλους, είδε τους Τούρκους οχυρωμένους σε ένα μοναστήρι και εκτίμησε πως ήταν του χεριού του. Θεώρησε υπερβολική τη διαταγή του Υψηλάντη. Στις 7 Ιουνίου, διέταξε επίθεση. Με 800 καβαλάρηδες, όρμησε στο μοναστήρι που αντιστεκόταν. Λίγες ώρες αργότερα, 1500 Τούρκοι κατέφταναν, ενίσχυση στους πολιορκημένους. Οι Έλληνες βρέθηκαν στη μέση. Οι πιο πολλοί έφυγαν να κρυφτούν στο διπλανό δάσος. Ο Καραβίας έμεινε να πολεμάει με μόνο εξήντα συντρόφους. Πολεμούσε ακόμη, όταν, έπειτα από εξαντλητική πορεία, έφτασε στην περιοχή ο Ιερός Λόχος που μπήκε στη μάχη με βήμα ταχύ, τραγουδώντας τον ύμνο της Φιλικής Εταιρείας: 375 αξιωματικοί και οπλίτες. Ο αγώνας ήταν άνισος. Ο Καραβίας, με όσους επέζησαν, έφυγε στο δάσος. Οι ιερολοχίτες έμειναν. Ο αρχηγός των Τούρκων τους φώναξε: «Παραδοθείτε. Σας εγγυώμαι την ζωή σας». Του απάντησαν πως οι Έλληνες δεν παραδίδονται ποτέ. Έπεφταν ο ένας μετά τον άλλον, ένας αξιωματικός, 25 υπαξιωματικοί, 120 στρατιώτες, ώσπου έφτασε ο Γιωργάκης Ολύμπιος κι έσωσε τους υπόλοιπους.

Το κακό είχε γίνει. Το φευγιό των ανδρών του Καραβία μετέδωσε τον πανικό στο στρατό του Υψηλάντη που έφτασε τελευταίος. Οι περισσότεροι το έσκασαν στα σπίτια τους. Η εκστρατεία διαλύθηκε από μια κουταμάρα. Ξημερώματα 8 Ιουνίου 1821, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης έγραφε οργισμένος την τελευταία ημερήσια διαταγή του, μνημείο θαυμασμού και επαίνου για τον Ιερό Λόχο και καταγγελίας για τους ριψάσπιδες. Ο Τσακάλωφ δίπλα του έκλαιγε.

Υψηλάντης, Τσακάλωφ και Ολύμπιος αποφάσισαν να χωρίσουν και να προσπαθήσουν να φτάσουν στη Ρούμελη και την Πελοπόννησο, όπου η επανάσταση είχε φουντώσει. Ο Τσακάλωφ τα κατάφερε. Ο Υψηλάντης με όσους του έμειναν, πέρασε στην Αυστρία όπου συνελήφθη. Έμεινε φυλακισμένος ως τα 1827, οπότε με ενέργειες του τσάρου απελευθερώθηκε για να πεθάνει από καρδιά τον επόμενο χρόνο. Είχε γεννηθεί το 1792.

Παλιός αρματολός στον Όλυμπο, ο Γιωργάκης (γεννήθηκε το 1772) είχε βοηθήσει τους Σέρβους στην επανάστασή τους του 1799, είχε πολεμήσει τους Τούρκους το 1805 στο πλευρό των Ρώσων, ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας από τους πρώτους και είχε χριστεί από τον Υψηλάντη αρχηγός του στρατού στην Βλαχία, πριν ακόμη ξεσπάσει η επανάσταση (1820). Προχώρησε προς την Πελοπόννησο περνώντας μέσα από τα τουρκοκρατούμενα εδάφη. Είχε μαζί του τον απόστολο της Φιλικής Εταιρείας, Ιωάννη Φαρμάκη (γεννήθηκε το 1750) και 450 άνδρες. Μια ολόκληρη αυτοκρατορία τους κυνηγούσε.

Ήταν Σεπτέμβριος του 1821, όταν τους απέκλεισαν στη μονή Σέκου της Μολδαβίας. Οι Τούρκοι τους κάλεσαν να παραδοθούν με αντάλλαγμα τη ζωή τους. Ο Ολύμπιος αρνήθηκε. Αρνήθηκαν κι άλλοι έντεκα. Οι λίγοι υπόλοιποι επιζώντες κι ο Φαρμάκης παραδόθηκαν. Οι Τούρκοι έκαναν επίθεση. Ο Ολύμπιος τους άφησε να πλησιάσουν κοντά κι έβαλε φωτιά στο μπαρούτι. Ανατινάχτηκαν όλοι. Ο Φαρμάκης στάλθηκε στην Κωνσταντινούπολη όπου, παρά τη συνθήκη, αποκεφαλίστηκε.

(τελευταία επεξεργασία, 7 Ιουνίου 2021)